

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר: אי הוה ידענא דרגיליתו למיעבד הכי - לא איעכבי.												○
מים הראשונים - האכילו בשר חזיר, אחרונים הוציאו את האשה מבעלה	כי אתא רב דימי אמר:											◇
ראשונים - האכילו בשר נבלה, אחרונים - הרגו את הנפש	כי אתא רבין אמר:											◇
וסימניך: אתא רב דימי - אפקה, אתא רבין - קטלה	רב נחמן בר יצחק:											◇
ר' אבא מתני חדא מהני וחדא מהני לחומרא.	[רבי אבא]											◇
חמי האור חזקיה אמר: אין נוטלים מהן לידים	איתמר: [חזקיה]											◇
ורבי יוחנן אמר: נוטלין מהם לידים	רבי יוחנן:											◇
כל גדולי גליל עושין כן.	רבי יוחנן: שאלתי את רבן גמליאל בנו של רבי, ואוכל טהרות, ואמר לי:											◇
חמי טבריא, חזקיה אמר: אין נוטלין מהם לידים, אבל מטבילין בהם הידים	[חזקיה]											◇
כל גופו טובל בהן, אבל לא פניו ידיו ורגליו.	רבי יוחנן:											◇
השתא כל גופו טובל בהם, פניו ידיו ורגליו לא כ"ש?												?
במקומן - דכולי עלמא לא פליגי דשרי, משקל מנייהו במנא - דכ"ע לא פליגי דאסיר, כי פליגי - דפסקינהו בבת בירתא	רב פפא:											!
גורינן בת בירתא אטו מנא	מר סבר: [רבי יוחנן]											!
לא גורינן.	ומר סבר: [חזקיה]											!
כתנאי:												■
מים שנפסלו משתיית בהמה, בכלים - פסולים, בקרקע - כשרין	[ת"ק]											■
אף בקרקע, טובל בהן כל גופו, אבל לא פניו ידיו ורגליו.	רבי שמעון בן אלעזר:											■
השתא כל גופו טובל בהן, ידיו ורגליו לא כ"ש?												?
אלא לאו - דפסקינהו בבת בירתא, ובהא פליגי:												!
גורינן בת בירתא אטו מנא	דמר סבר: [רבי שמעון בן אלעזר]											!
לא גורינן.	ומר סבר: [ת"ק]											!
נטילת ידים לחולין מפני סרך תרומה, ועוד משום מצוה.	רב אידי בר אבין אמר רב יצחק בר אשיאן:											◇
מאי מצוה?												^
מצוה לשמוע דברי חכמים	אביי:											!
מצוה לשמוע דברי ר"א בן ערך, דכתיב (ויקרא ט"ו) וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים	רבא:											!
מכאן שמכו חכמים לנטילת ידים מן התורה.	ר"א בן ערך:											!
מאי משמע דכתיב וידיו לא שטף במים - הא שטף טהור הא טבילה בעי? אלא הכי קאמר: ואחר שלא שטף - טמא.	רבא לרב נחמן:											■
לא אמרו נטילת ידים לפירות אלא משום נקיות.	ר' אלעזר אמר רבי אושעיא:											◇
חובה הוא דליכא, הא מצוה איכא	סבור מינה:											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ^ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

חולין-כל הבשר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא חובה ולא מצוה אלא רשות	אמר להו רבא:									◆		◇	קו:
ופליגא דרב נחמן													קו:
הגוטל ידיו לפירות - אינו אלא מגסי הרוח.	דאמר רב נחמן:									◆	■	◇	קו:
הוה קאימנא קמיה דרבי אמי ורבי אסי, אייתו לקמיהו כלכלה דפירי, ואכלו ולא משו ידיהו, ולא יהבו לי מידי, ובריך חד חד לחודיה.	רבה בר בר חנה:											○	קו:
שמע מינה תלת:													קו:
שמע מינה - אין נטילת ידים לפירות													קו:
וש"מ - אין מזמנין על הפירות													קו:
ושמע מינה - שנים שאכלו מצוה ליהלק.													קו:
שנים שאכלו - מצוה ליהלק, במה דברים אמורים - שהיו שניהם סופרים, אבל אחד סופר ואחד בור - סופר מברך ובור יוצא.	תניא נמי הכי:												קו:
נטילת ידים לחולין - עד הפרק, לתרומה - עד הפרק, קידוש ידים ורגלים במקדש - עד הפרק, וכל דבר שחוצץ בטבילה בגוף - חוצץ בנטילת ידים לחולין, ובקידוש ידים ורגלים במקדש.	תנו רבנן:												קו:
עד כאן - לחולין, עד כאן - לתרומה	רב:												קו:
עד כאן - בין לחולין בין לתרומה, לחומרא.	שמואל:												קו:
עד כאן - בין לחולין בין לתרומה, לקולא.	רב ששת:												קו:
עד כאן - בין לחולין בין לתרומה, לחומרא.	בר הדיא: הוה קאימנא קמיה דרבי אמי, ואמר:												קו:
ולא תימא: רבי אמי - משום דכהן הוא, דהא רבי מיישא בר בריה דרבי יהושע בן לוי - הוא ליואי, ואמר: עד כאן - בין לחולין בין לתרומה, לחומרא.													קו:
נטול אדם את שתי ידיו שחרית ומתנה עליהן כל היום כולו.	רב:												קו: